

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Nu har statsministeren jo haft vældig god tid til at tænke over det, og det fremgik også af svarets indhold og formulering. Det, statsministeren bekræfter, er altså ikke det samme som det, der stod i Berlingske Tidende søndag den 11. maj. Der står dér:

„Statsminister Baunsgaard udtalte i øvrigt, at der ikke under forhandlingerne har været tvivl om, at kronens kurs ubetinget vil blive fastholdt. Danmark agter altså ikke at devaluere, nedskrive kronen, som tilfældet var under regeringen Krag i november 1967.“

Det er en meget, meget klar og håndfast definition af regeringens valutakurspolitik. Da statsministeren ikke har afkræftet den, går jeg ud fra, at dette står fast. Det er den nuværende regerings politik, at kronekursen ubetinget ligger fast dér, hvor den ligger, og det er da rart for os andre at vide, at det forholder sig sådan.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg mener at have hørt finansministeren temmelig kategorisk erklære, at de lovforslag om afgiftsforhøjelser, besparelser osv., som vi her behandler, intet har med valutasituationen at gøre. Nu siger statsministeren, at de lovforslag, vi her behandler, er et bevis på, at man vil holde kronens kurs. Hvordan skal jeg få disse to vidt forskellige opfattelser fra to regeringsmedlemmer til at harmonere med hinanden?

Økonomiministeren (Nyboe Andersen): Hr. Ivar Nørgaard var inde på, at hans tanker om en ny og bedre obligationsrationering mere eller mindre skulle svare til de tanker, jeg måtte gøre mig om, hvordan det kommende realkreditsystem, reformerne af realkreditsystemet skulle se ud. Jeg vil da gerne for at forebygge enhver misforståelse sige, at jeg forestiller mig bestemt ikke, at vi skal forvandle det danske realkreditsystem til en form for planøkonomisk regulering via obligationskvoter for forskellige former for byggeri og anden investering. Jeg har megen respekt for både kommunale investeringer og socialt byggeri og andre gode ting, men jeg føler mig meget lidt tryk ved, at de investeringer i erhvervs-

livet, som dog er af grundlæggende betydning for vores økonomiske fremgang, også skulle afgøres på et sådant grundlag. Jeg foretrækker meget, at afgørelsen i den henseende ligger dér, hvor den nu ligger.

Den fg. finansminister (Nim-Hansen): Hvis man ønsker at fastholde kronens værdi — og det er vel fremgået stålklart af de udtalelser, der er fremsat her i dag — så er der én afgørende forudsætning herfor, nemlig at sikre den økonomiske balance i samfundet. Det er det, disse forslag tilsigter, og derfor betyder en gennemførelse af disse forslag, at man derved skaber forudsætningen for at fastholde kronens værdi.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at de 5 af finansministeren fremsatte lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer, og at det af handelsministeren fremsatte lovforslag henvises til et andet udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse (*Aksel Larsen:* Jeg ønsker ordet!).

Aksel Larsen: Det er jo skik, at man kan få ordet til forslag om henvisning af lovforslag til et udvalg. Jeg hører nu, der er forslag om, at disse afgiftsforslag, og hvad dertil hører, skal henvises til et særligt udvalg, som skal nedsættes i disse lovforslags anledning. Jeg kan ikke lade være med at sige, at i kraft af tidernes ugunst og regeringens måde at regere på har vi fået et fast afgiftsudvalg, der begyndte som et chokoladeafgiftsudvalg, men hvortil siden alle afgiftsforslag er blevet henvist. Jeg forstår ikke helt, hvorfor man ikke henviser disse afgiftsforslag til dette afgiftsudvalg, hvilket forekommer mig at være det rimeligste.

Jeg vil samtidig sige, at jeg har forstået, at der blandt visse partier her i salen har været truffet aftale om dette særlige specielle udvalg. Jeg har nogle gange sagt, at jeg har glædet mig over, at de firkantede forligs tid er forbi, men jeg kan forstå, at der stadig væk er nogle, der lider af tilbagefald, så man i sådanne spørgsmål kan træffe af-